

KAPITOLA 2

Dům Brockových byl usazený v údolíčku na závětrné straně pohorí Nechako v centrální části Britské Kolumbie. Bylo to kamenné stavení se čtyřmi místnostmi, přístřeškem na náradí na zahradě a sto stop* vysokou věží o kus výš na horském úbočí. Garrett Brock se do domu nastěhoval, když se stal velitelem strážců lesa okolo osady Redstone. To bylo před více než deseti lety. Od té doby prošel dům několika úpravami, aby byl pro Garrettovu ženu Phyllis a jejich čtyři adoptované děti pohodlnější.

„V krbu hoří oheň,“ poznamenal Noble, když se zastavili na horském hřebeni asi čtvrt míle** od domu.

Harlan zavětril ve vzduchu. „A nejen to,“ dodal. „Myslím, že k večeři budou hamburgery.“

Argus se k jejich čenichání přidal. „Já nic necítím.“

* 1 stopa = 0,3048 metru, 100 stop = 30,48 metru

** 1 míle = 1,609 kilometru, ¼ míle = 0,4 kilometru

„Chceš se vsadit?“ vyzval Arguse Harlan.

„Do toho bych nešla,“ prohodila Tora.

Přes svůj nedostatečný vzrůst – anebo snad právě díky němu – měl Harlan nejvyvinutější čich ze všech čtyř sourozenců. Ne že by se nikdy nemýlil, ale když už nějaký pach zaznamenal a určil, jen málokdy se ukázalo, že nemá pravdu.

Argus Harlanova slova ignoroval a rozběhl se po stezce. „O důvod víc si pospíšit.“

Když dorazili domů, strážce lesa Brock stál na velké dřevěné terase za domem a mluvil s Phyllis.

„To je vůně!“ pochvaloval si Argus a nakukoval na burgery syčící na plynovém grilu.

„Vždyť to říkám,“ usmíval se Harlan.

„Nevolal mi někdo?“ zeptala se Tora.

„Čekáš snad, že někdo zavolá?“ opáčila Phyllis.

Harlan se zahihňal. „Když se ptá, jestli někdo nevolal, ptá se ve skutečnosti na to, jestli volal Michael Martin.“

Michael Martin byl jejich spolužák a syn seržanta Martina, velícího důstojníka redstoneského oddělení Královské kanadské jízdní policie. Michael byl ze všech kluků ve škole jediný, kdo se nebál Tořiných bratrů a komu zřejmě nevadily ani její výkyvy nálad a dny, kdy vstala zadkem napřed – které popravdě dokázaly být někdy dost ošklivé.

„Michael Martin?“ zeptal se Brock. Z jeho hlasu bylo znát překvapení. „Netušil jsem, že se ti líbí.“

„Nelíbí,“ odpověděla rázně Tora.

Argus se zasmál. „Ani trochu.“